

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl., 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 9 August 1885.

„Și ne ferește doamne de ciumă, de cutremur, de foame, și de resboiul dintre noi.” Aceste frumoase cuvinte le auzim adeseori în biserica noastră, și ele trebuie să misce inima fie căru român iubitoriu de binele patriei. Mai ales cuvintele din urmă trebuie să cutremure adânc cele din lăuntru ale noastre, și aceasta pentru cuvîntul, că pre noi resboiul dintre noi nu ne-a prea cruțat dela redesteptarea noastră națională și bisericească începînd.

Da, trebuie să ne sguđue pînă în temelia inimei noastre cuvintele bisericești, căci noi nici o dată n'am avut mai mare lipsă de luptă cu puteri unite, ca și în aceste zile de grea cumpenă, când toți și toate s'au îndreptat asupra noastră.

Sunt grele luptele noastre în viața publică creată nouă de actuala situație în Ungaria, este amară și consumătoare ocupațiunea de diarist la noi românii, căci nu este și lăsată de Dumnezeu, în care se nu cetim învecive peste învecive pentru lupta noastră diaristică, nu este și lăsată de Dumnezeu, în care sîngele în noi se nu se revolteze, vîdînd frivolitatea cu care se tractează cestiunile politice, bisericești, școlare și sociale în statul nostru, nu este și lăsată de Dumnezeu, în care se nu cetim abuzuri peste abuzuri în informarea publicului european despre adevărata stare de lucruri în Ungaria.

Iși jertfesc omul liniștea sufletească, și jertfesc sănătatea și viața, și jertfesc și puținele oare de repaos, și le jertfesc la o muncă, pentru care în cele mai multe casuri n'are nici o recunoștință, afară de conștiința sa.

Este supărăcios pentru noi a fi suspiționați și puși sub paza poliției pentru lupta noastră diaristică. Presa ungurească a prelucrat și prelucră în această privință opinia publică, și astăzi am ajuns acolo, încât ajunge să se scie că cutare sau cutare e român, ca opinia publică maghiară să strige: polițai.

Dacă e supărăcioasă suspiționarea și spionarea noastră prin presa română, e supărăcioasă ea și deprimătoare, când ni se face din partea celor române. Și pre noi tare ne doare, vîdînd că frații dela „Luminătorul” au cređut, că fac serviții națiunii, patriei și bisericești trăgînd la îndoială „sinceritatea” și „seriositatea” noastră, a colegilor lor dela „Telegraful Român” pentru un articol, în care am đis că: suntem împinși spre o catastrofă.

FOIȚA.

Curierul literar.

Sumar: Binele și răul în știință. — *Petermanns Mitteilungen*: opera dlui dr. Jekelfalussy. Românii și ungurii. Ungarificarea celor dintâi: — *Revue de Geografie*: studiul dlui de Gérard. Puterea de absorțiune a elementului ungar. B. P. Hașden: Prima coală a lui *Magnum Etymologicum Romaniae*. Limba populară în opera dlui Hașden.

Trăim într-o epocă ciudată asupra căreia cugețătorul nu scie de multe ori ce trebuie să creadă. Când veđi binele că servă drept nealță reului, ear acesta ajutînd în dese rînduri nascerea și propășirea binelui, te întrebi cu un fel de neînțeleasă curiositate, dacă singurul adevăr al timpului nostru nu este aceea lege, care regulează sau mai bine ne regulează contrastele violenți.

Căci intrădevăr, dacă esența binelui, întrebuintă ca aluat de plămădire a desvoltării reului, face ca acesta să dea nisce roade puternice și neașteptate, dacă răul sucit și învîrtit de știința umană, se transformă printr'o metamorfosă mai neprevădută decăt cele cîntate de Ovidiu, apoi în amestecul universal al binelui cu răul și al varielor manifestățiuni ale unuia cu manifestățiunile celuilalt, ce mai rămâne absolut și același ca esența și ca acțiune, dacă nu legea contrastelor violenți cu pri-

Sub titlul „Îngrijiri serioase,” comentat de semnul întrebării în parantesă, și cel al exclamațiunii după parantesă, colegii dela „Luminătorul” cu datul 17 August comunică un articol de fond cu inițialele P. R. În acest articol se đice, că după informațiunile fraților dela „Luminătorul,” Preasânția Sa Domnul episcop al Aradului „cu un aer foarte deprimat ar fi și prevestit asesorilor sei o catastrofă.”

Se ia notiță de articolul nostru publicat la locul al doilea în numărul 82 a. c. al diariului nostru, în care đicem că suntem împinși spre o catastrofă.

Nu ne simțim îndreptățiți a trage la îndoială cele comunicate de colegii dela „Luminătorul” încăt ele se referesc la Arad. Preasânția Sa va fi avînd temeinică cunoștință despre anormala stare de lucruri dela noi, ca om precaut și va fi esprimat convingerile sale „asesorilor sei” și acestia ca oameni conștiențioși vor fi raportat fidel colegilor dela „Luminătorul.”

Și lucrul este în ordine, căci multă credință se cere în ziua de azi, spre a nu te teme de catastrofe, mai ales când ele se perondează cu mare iuțeală.

Întru nimica nu ne atinge convingerea fraților dela „Luminătorul” cu privire la Arad.

Mult însă, foarte mult ne atinge în ceea ce ne privește personal pre noi și de aceea în mod cinstit voim să ne luminăm.

Luînd notițe de articolul nostru colegii dela „Luminătorul” ne comentează ast-fel:

„Suntem împinși spre o catastrofă” — scrie „Telegraful Român.”

Cum se înțelegem și se ne explicăm această construcțiune? Vedem și credem că onorabili confrăți dela „Telegraful Român” sciu bine serie în limba românească și-și cîntăresc cuvintele și construcțiunile, dar cu toate acestea ne luăm voia a le observa, cumcă construcțiunea este cam puțin precisă. Oare nu se poate înțelege ea și astfel, adică: „suntem împinși ca noi înșine să cauzăm, ori să provocăm, ori să dăm ansă — spre o catastrofă?”

Noi nu credem tocmai că așa înțelege „Tel. Rom.” đicerea sa; nici credem cumcă cei dela „Telegr. Rom.” sau de alt-unde, chiar împinși d'ar fi spre catastrofă, ar provoca-o ori cauza-o; însă denatînd ce aceste îngrijiri și temeri se ivesc în publicitate, datorință avem să ne ocupăm de ele.

Îndreptățiți am fi ca să roğăm atât pe Prea S. Sa din Arad, cât și pe Escel. Sa dela Sibiu, ca să ne spună apriat și lămurit în ce se caprind îngrijirile Pr. S. S. L. L., pe ce se întemeiază ele? De ce natură poate fi catastrofă? Credem că se cuvenia s'o facă aceasta onor. „Telegr. Rom.” îndată atunci cându-și esprima îngrijirile sale.

Dar dacă aceasta nu se făcî și poate că nici se va face, datorință avem ca să combinăm, să ne frămîntăm mîntea spre a ghici natura și mărimea provăduței „catastrofe,” ca să luăm o poziție față de densa, ca poporul și biserica să nu stea cu mîile încrucișate.

vire la cele ce vedem, simțim și pricepem; ear cu privire la modul și principiul judecării noastre nimic mai practic astăzi, decăt acel vechiu adagiul al nu sciu cărei scoale filosofice; *on nest sûr que de l'incertain*, nu suntem, nu putem fi siguri decăt de nesigur.

De aceea đicem mai sus, că trăim într'o epocă ciudată; interesantă, nici vorbă tocmai din pricina ciudățeniilor sale, dar ciudată într'o măsură pe care nici unul din secolele trecute, nici una din civilizațiunile dispărute nu au cunoscut și întrebuintat-o ca noi.

Să luăm, bunăoară, pentru a învedera generalitățile de mai sus, un exemplu care se ne dea a pipăi adevărul dișelor noastre.

Știința, și în specie știința istorică, au făcut în aceste opt decenii ale secolului netăgăduite progrese. Atât mijloacele de cari dispune azi istoria, cât și modul de a le întrebuinta și de a le judeca ale istoricilor, s'au înmulțit și au mers înainte. Azi o epocă se reconstituesce, o problemă se desleagă o țesă se apără cu mult mai bogate și mai numeroase, dacă nu mai trainice argumente, decăt cum se făcea odinioară.

În schimb însă, toate aceste deosebite instrumente, de cari dispun azi cercetătorii și apărătorii unor cauze sunt ele totdeauna întrebuintate pentru lămurirea și întărirea adevărului? Aceasta-i cestiunea, și aci vine,

„Catastrofa” e lucru mare!

Vorbindu-ni-se de „catastrofa,” trebuie dară să credem că are să se facă o sguđuire teribilă, nu numai căte o lovitură. Trebuie să se nască un foc mare în teribilă dimensiune, un potop asemenea celui de pe timpul lui Noe; ori o revoluție cu spadă și foc contra noastră.

Însă ca o atare catastrofă să fie îndreptată numai în contra noastră, a românilor, atunci ea trebuie să se efectuiască numai pe un așa teren, carele să ne privească numai pre noi, eschisiv pre noi românii.

Dacă am combinat bine și logic, atunci ajungem la — terenul bisericesc-scolariu, căci numai aci mai avem doară ceva de perdut, sau, cum am đice: numai aci ni s'ar putea aplica o „catastrofa”, care se ne privească eschisiv pe noi.

Pe acest teren de ce natură poate să fie „catastrofa”?

Ni se va șterge constituțiunea bisericească?

Ni se va impune limba maghiară în bisericești?

Ni se va destitui metropolitul nostru din postul și demnitatea sa și ne vor subordina protestanților, ori romano-catolicilor, ori greco-catolicilor, ori sârbilor, respective dlui „Angyal-bandi”?

Credem că numai una ca acestea se poate considera de „catastrofa”, deși nu e eschisă posibilitatea, că față de noi, și o lovitură de natură mai mică încă ar putea fi privită ca „catastrofa”, precum d. e. luarea fondurilor noastre diecesane-bisericești de sub administrațiunea noastră ș. a. ș. a.

Până aici „Luminătorul”; apoi de încheiere ne dă următorul testimoniu:

Oare ce ne îndreptătesc să credem și să punem temeiul pe sinceritatea lor, pe serioșitatea lor față de cauză și față de cercurile lor.

„Nu vrem se pășim cu doveđi în aceste privințe, ne îndestulim de astădată numai cu atingerea cestiunii, đicîndu-le: în multe și în foarte grave cauze am avut ocaziunea a ne convinge: că sinceritatea și serioșitatea au schiopetat foarte.”

Nu voim să însinuăm maliție colegilor dela „Luminătorul”, aceasta cu atîta mai vîrtos, cu cât și unele legături pretenesci ne leagă cu ei. Ne mărginim a constata, că noi am vorbit destul de lămurit. În articolul citat am spus, că presa maghiară este derjită foc contra noastră, că nu este și lăsată de Dumnezeu în care se nu seiaie măsuri de estirpare contra noastră, că agitațiunea crește pe đice ce merge în această direcțiune, și că atacul vehement pretinde apărare energică din partea noastră. După legile naturei rezultatul ciocnirii va fi catastrofa, spre care suntem împinși în mod fatal.

Așa am scris noi.

Din acest incident frații dela „Luminătorul” atrag atenția guvernului asupra bisericești și scoalei noastre, ne pun în vedere ștergerea constituțiunii bisericești, isgonirea episcopilor, ca pre timpul calvinilor, sau în cel mai rău cas confiscarea averilor bisericești, bună oară cum e de present cu biserica ortodocșă din Bucovina.

Paralel cu aceasta ne fac nouă imputările, cari ni se fac și ele ni se fac sub cuvîntul, că eventuala catastrofă de care ne temem, va fi destinată special românii.

de se vede și adese-ori de se simte cu mîhnire adevărul dișelor noastre de mai sus.

Această mulțime de instrumente, aceste înlesniri pe cari creerii omului le-au găsit și le întrebuintează, — instrumente și înlesniri cari alcătuesc binele, slujesc nu o dată pentru biruința sau cel puțin pentru împuternicirea reului.

O țesă mincinoasă, un fals în istorie, o pasionată apărare a unei cauze nedrepte și vătămătoare pot fi azi susținute tot atât de victorios, ca și adevărul cel mai lămurit și cel mai vorbitor ochilor minții.

O probă și mai particulară și, prin urmare, și mai elocintă despre această posibilitate de apărare a cauzelor rele ni-o oferea mai alaltă-eri o recensune critică (?) pe care o ceteam în *Dr. Petermanns Mitteilungen* (Gotha, Justus Perthes, II, 1885) asupra unei publicațiuni a Dr. Josef von Jekelfalussy, secretar ministerial în biuroul general de statistică al Ungariei.

Scrierea statisticului ungar e intitulată: *Die Nationalitaetenverhaeltnisse der Laender der ungarischen Krone*. Să nu uităm că autorul a fost în pozițiune, fiind secretar la biuroul statistic central, să aibă toate datele și toate amănuntele ce i-ar fi venit să dorească asupra naționalităților, numărului, împărțelii lor în statele coroanei s-tului Stefan.

Erorile sau explicațiunile neintemeiate, sau, mai bine, întemeiate pe date nesigure strînse de autor

ortodocsi, ne pune pe teren bisericesc, și crezând că ne-au strîmătorat la părete, ne prezintă lumea ca pe unii, cari rîvnim la surparea bisericii noastre, și ceea-ce nici organele unguresci n'au făcut, atrage atențiunea guvernului la confiscarea fondurilor noastre bisericesci.

Multe s'au însinuat diarului nostru dela făcuta schimbare în personalul de redacție din toamna anului 1883. Colegii dela „Luminătorul“ voiesc să în-treacă în denunțaiuni, și ne fac însinuările de mai sus aruncând cu tină în sinceritatea și seriozitatea luptei noastre politice, și în cele din urmă ne amenință cu publicarea de lucruri, cari vor documenta schiopetarea sincerității și a seriozității noastre.

Cerem ca colegii dela „Luminătorul“ cu „Telegraful Român“ începînd dela 6/18 Octombrie 1883 încoace, să ne dovedească grava însinuățiune pentru lupta noastră spre a evita catastrofa.

Suntem oameni tineri noi cesti dela „Telegraful Român“, de aci încolo voim să ne întemeiem viitorul. Calomnierea fraților mai bătrâni ne poate fi spre stricăciune, sau eventuala descoperire a rătăcirii noastre spre îndreptare.

Cerem dovedi pentru toate faptele noastre pe terenul publicității, căci noi după cât scim nu stăm la spatele Preasfînțitorilor nostri prelați pentru eventualele noastre păcate.

Revista politică.

Ministrul de externe, contele Kálnoky este în drum cătră casă din călătoria sa la Varzin. Convorbirile cu principele Bismarck sunt taină până acuma, puținele versiuni, cari se para avea oarecare probabilitate, se unesc toate în a susținea, că diplomații acestor imperii au statorit bazele pentru o uniune vamală pentru întreaga Europa, încât adecă situația economică a Europei atîrnă dela cea a Germaniei. Se vorbește că această uniune vamală se va întinde preste întregă peninsula balcanică, și ea va fi primul punct din programa întinderii Germaniei spre Orient.

La 12/24 August va avea loc întrevederea monarhului nostru cu țarul Rusiei. Diarele din Viena ne aduc programa oficială a serbărilor arangiate din acest incident. Reproducem în extras unele dispozițiuni din această programă. La 24 August damele din Kremsier vor presenta Maiestății Sale imperatasei un buchet de flori. Prima masă va fi la 5 oare după amiază. Sara la 8 oare reuniunile de cântări vor cânta înaintea palatului. Se va arangia conduct de facile și se va ilumina orașul.

Martî la 25 Maiestatea Sa va primi deputațiunile. La 11 oare va întîmpina pre părechia împărătească rusă la Hullein, Maiestatea Sa împărăteasa îi va întîmpina la gara din Kremsier. Toate corporațiunile, cari au primit pre monarhii nostri, sunt avisați să întîmpine și pre cei ai Rusiei.

Politica esternă a Angliei trece prin reforme radicale.

Guvernul conservator al domnului Salisbury voiesc să reguleze țeara Faraonilor cu concursul Turciei și din acest indemn a trimis la Constantinopole pre unul dintre diplomații sei cei mai abili. Eată ce scrie „Adevărul“ din București în revista esternă:

Acei cari așteaptă dela misiunea dlui Drummond Wolff rezultate importante, practice și reale, se vor vedea în curînd desamăgiți. Nu numai că

Englîtera nu poate să promită Turciei avantaje reale cu privire la Egipt — dar nici nu stă măcar în puterea Turciei să acoarde ceva și ori-ce învoială separată e zadarnică în fața constelațiunei europene. E netăgăduit că atît Englîtera cât și Turcia voiesc să stabilească o mai bună înțelegere în raporturile lor reciproce. Politica engleză în Egipt se află ca și într'o înfundătură și chiar dacă conservatorii ar rămâne învinși la alegerile generale, partida liberală reîntorcîndu-se la putere, s'ar vedea silită să-și schimbe politica esternă, pentru-că opiniunea publică din Englîtera s'a pronunțat într'un chip hotărîtor în contra politiceii urmărite de ultimul cabinet liberal.

„Sir W. White, — continuă corespondentul din Constantinopole, — prin atitudinea sa deschisă, leală, a pregătît terenul pentru primirea simpatică a trimisului englez. Cercurile guvernamentale turcești știu, că sir W. White a condamnat fără cruțare abuzurile existente, că nu nutrește nici o ură în potriua Turciei și că nu s'a amestecat nici odată în intrigile cu cari se îndeletnicesc mulți membrii ai diplomației europene în Orient. Sultanul, care la început s'a arătat foarte neîncrezător față cu dînsul ca și față cu toți diplomații englezi, de cât-va timp îi arată multă prietenie. În o audiență pe care i a acordat-o de curînd, Sultanul s'a exprimat în termeni simpatici și despre dl Wolff; dl Drummond Wolff, a lăsat în adevăr impresiuni foarte bune, cât timp a stat aci ca membru al comisiunei europene pentru Rumelia de ost.

„Din mai multe părți s'a dat sultanului, care are obiceiul se consulte în cestiuni de importanță și pe fostii ministri și viziri sfatul să încerce a întra în referințe mai prietenești cu Englîtera. Acest sfat a fost spriginit și de diplomația germană, fapt care se dice că ar fi contribuit mult la restabilirea unei înțelegeri între Englîtera și Germania. Pe de altă parte însă, încordarea dintre Englîtera și Rusia care a crescut mult dela căderea lui Gladstone, se resimte și dînsa în capitala Turciei; intrigele împotriva Englîterei nu lipsesc și fac ca politica turcească să șovăiască la ori-ce ocaziune.“

Varietăți.

* (Junimea română studiosă din jurul Seliștei) arangiază „Petrecere de vară“ în 15/27 August 1885 în „Bercul Junilor“ din Galeș. Comitetul arangiator.

Începutul danțului la 2 oare p. m.

Prețul de intrare de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Eventualul venit curat este destinat unui scop filantropic. Suprasolviri se primesc cu mare mulțămît și se vor cuita pe cale diaristică.

NB. Junimea arangiatoare concentrîndu-se în Seliște, va porni la 12 oare m. cu pompă mare cătră locul petrecerei.

În cas să fie timpul nefavorabil, petrecerea se va ținea în edificiul spațios al scoalei confesionale gr. orient. române din Galeș.

* (Avis.) În mijlocul unei familie române oneste se primesc scolari în cuartir și cu vîptu *Hechtgasse Nr. 3.*

* (Interdict veterinar ciudat.) În Orăștie s'au bolnăvit de mai mult timp bivolițele. Primariul orașului a dispus drept măsură preventivă ca bivolițele bolnave să iese pe cîmp la pășunit, ear celelalte vite cornute sănătoase să stea acasă închise.

în persoană, la fața locului, le-am fi înțeles la dl Rudolph Bergner bunăoară. Acest scriitor, de care am vorbit cetitorilor „Românului“, în cartea sa asupra Transilvaniei, adunîndu-și singur datele cele mai multe din scriere putea să se înșele, lucru ce nu s'a întîmplat, — dar dl Dr. von Jekelfallussy nu putea, nu trebuia să se înșele. Făcut-a aceste greșeli cu voie ori fără voie?

Din cele ce vom așterne mai la vale, cetitorul cu puțină osteneală își va da seamă de felul răspunsului ce merită întrebarea de mai sus. Răspunsul poate fi dat de ori-cine, căci e vorba de bun simț și bunul simț nu lipsesc nimînu, când pasiunea nu-l orbesce și nu-l prostesce făcîndu-l din om neom.

Dl dr. Jekelfallussy, onorabilul *Königl. ungar. Ministerialsekretär im Statist. Landesbureau*, și după dînsul criticul dela citatele *Mitteilungen*, care a făcut recensiuina scrierei în cestiune, încep prin a face apoteosa națiunei, mîndrei și falnicei națiuni maghiare. De obicei, ne bucurăm în felul nostru când ni se apoteosează, când ni se ridică la ceriuri în laude, vecinii ce pronia cerească a aședat împrejurune.

În urmă, c'un aparat științific care impune tuturor — și mai cu seamă acelor cari nu cunosc și nici nu bănuiesc ce stă întră liniile maghiare — scriitorii mai sus numiți demonștră, că Ungaria și Transilvania nu mai fuseseră locuite de nimeni înainte de intrarea ungarilor în aceste două țări. Sasi, slovaci, rutheni, serbo-croați au venit toți în urma maghiarilor... *Auch*

die Walachen oder Rumänen waren keine Ureinwohner dieses Landes (Transilvania)... și mai la vale, frasa tipică, refrenul obicinuit care, întocmai ca „ia'l depe mine că'l omor“ din gura lui Stan Pățitul, vine totdeauna s'n peana scriitorilor maghiari... *denn ihre dako romanische Abstammung weisen die wissenschaftlichen Forschungen als eine Fabel nach.*

Și când au țis că „Românii nu erau locuitori străvechi — în raport cu ungurii — ai Transilvaniei, când au adaus, că originea lor de daco-romană, cercetările științifice au arătat-o că e o fabulă“, dñii Jekelfallussy și criticul dela *Mitteilungen* au sfârșito cu românii a căror existență și ale căror „mase compacte“ nu le pot nega.

Românii, țic și dînsii, ca și mai toți scriitorii de dincolo de Carpați, se plimbau peatunci prin Macedonia, prin România de aci, pretutindeni, dar prin Ungaria și Transilvania nu, de loc, de fel... probabil pentru că țineau românii de atunci foarte, ca începătura de descălăcătoare, să fie făcută de onorabili dela Buda-Pesta.

E! de almintreli, adaug cu inimă ușoară și fără de grije dñii Jekelfallussy și criticul dela *Mitteilungen*, de almintreli de români și de „masele lor compacte“ ungurii într'u nimic uu se tem căci... (și-aci e o perlă de afirmațiune), căci în acele „mase compacte“ elementul ungar pătrunde și și le asimilează perfect.

Cine scie, că bivoliții sunt proprietate săsească, ear boii și vacile proprietate românească, acela va afla esplicarea acestui interdict fără de a mai recurge la alte isvoare de cunoscînte veterinare.

* (Curios specimen de loialitate). La unul dintre multele bancheturi în onoarea francesilor, bătrînul Pulszky s'a lăudat cu împrejurarea că el 17 ani a conspirat contra împăratului și regelui nostru, și acuma este supusul lui cel mai credincios.

Punem casul că mîne va suffa vîntul din altă parte. Ce va face atunci credinciosul supul Pulszky? Curios specimen de loialitate.

* (Bibliografic.) Programa XXI. a gimnasiului public român din Brașov gr. or. și a celorlalte scoale secundare și primare împreunate cu acesta, pe anul scol. 1884/5. publicată de Stefan Iosif, director gimnasial. Brașov, tipografia Römer și Kammer 1885.

Cuprinsul: I. Înfluența limbei grece asupra dezvoltării limbei latine, de prof. Nicolau Pilță.

II. Sciri scolare.

Din acestea vedem că la scoalele noastre din Brașov au studiat în anul trecut elevi 216 la gimnasiu, 54 la scoala reală și 30 la cea comercială, scoala primară de copii 295, fete 177, de repetițiune (copii) 52, fete 69, suma 893. În comparare cu anul scol. trecut (784) rezultă un plus de 109 elevi.

2. Raportul al XVI. despre gimnasiul superior gr. cat. din Năsăud, dimpreună etc. etc.

Din acest raport vedem, că numărul elevilor înscriși a fost: la gimnasiu 175, la scoala normală băeți 125, fete 49.

Scoala normală din Monor 83, cea din Borgo-Prund 130, Sângeorgiu 49, Telciu 41, Zagra 38.

„Nou abcdar românesc“ de Vasile Petri. Edițiunea IV. Sibiu, tipografia lui Iosif Drotleff 1885. Octav. pag. 96 Prețul unui esemplar legat 25. cr.

Legendariu, sau carte de cetire pentru scoalele populare, de Vasile Petri, Partea I. pentru al 5 și 4 an de scoală. Edițiunea III. Editura autorului, tipariul tipografiei Alexi în Brașov 1885. Octav pag. 190. Prețul 40 cr. esemplariul.

* (*Romänische Revue*). Fasciculul II. 1885 de cuprinsul următoriu: Legea ungară de naționalități. Primirea acestei reviste. Revistă. *Chronica*. George Barițiu (o jumătate de secol din viața unui politic român din Ungaria). Literatura română în Germania de L. V. F. Pădureanca, novelă de I. Slavici. La Fântâna Blanduziei, de V. Alecsandri, traducere de Edgar Herz. Literatură și artă Budapesta. Depozitul editorului.

Atragem deosebita atențiune a publicului asupra acestei reviste, chemate a clarifica situațiunea noastră în fața Europei.

* (Scoala practică), magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară, de Vasile Petri, tomul IV, Nr. 5 pro August a apărut cu următorul sumar: Catechese scolare: III Ddeu e spirit. Tractarea unei descrieri — lecțiune de stil pentru bieniul al II-lea al scoalei elementare. Din calculul elementar: tractarea numerului 7. — Alte două ordinațiuni ale ministrului de culte și instrucțiune publică. Îndreptar teoretic și practic pentru învățămîntul intuitiv, de V. Gr. Borgovan Anunciu.

Prenunerațiunile cu 3 fl. pe anul întreg se fac la redacțiune în Năsăud (Nassod, Transilvania).

Asimilarea, faimoasa și mult buciomata asimilare ungară, ungarificarea naționalităților, toate de sub coroana Sf. Stefan a ajuns a un fel de *ison* care trebuie să însoțească ori-ce studii și ori-ce discusiune maghiară. După cum odinioară, în frumoasele litere grece, franceze și latine, nu era tragediă care să nu vorbească de Agamemnone și de viața lui,

Race d'Agamemnon qui ne finit jamais, tot ast-fel și asimilarea ungară în scrierile confrăților dela Buda-Pesta.

Noi, cari scim din trecut și vedem în prezente ce va să țică și până unde merge această trîmbițată asimilare, această maghiarisare deșertă ca și deșertăciunea, suridem cum suridem și la cetirea mîniei și furiilor maghiare din Transilvania, isbucnite cu ocaziunea rezultatului ridicul al societății de maghiarisare din Cluș. Dar, apusul vîdînd aparatul științific, cu care își însoțesc ungurii demonstrațiunile pretențiunilor lor, citind desvoltări făcute conform noilor cerințe ale științei și metodelor contimporane, — apusul crede fără să cerceteze mai adînc, de vreme ce cercetările de alții pentru el au fost făcute.

Eată, ce diceam mai sus că știința adică binele, poate să serve adese-ori și pentru a întări răul, adică tesele mincinoase, problemele rău deslegate, falsurile istorice țilnic scoase la iveală de stimabili noștrii vecini.

Loc deschis*).

Oravița-română în Iuliu 1885.

Onorabile Domnule Redactor! Părintele administrator protopopesc gr. cat. Georgiu Popoviciu de aici, simțindu-se atins de comunicările noastre, publicate în coloanele mult prețuitului DVoastră diar „Telegraful Roman“ Nr. 35, vine în Nr. 68 dela 27 Iunie și ne face onoare a ne răspunde; se încearcă a resturna aserțiunile noastre, dar zadarnică cercare, căci nici după trei luni și mai bine, n'au aflat motive cu cari să ne combată, ci vine cu o tiradă lungă, prin care în loc de scusă mai mult se incusă și — incurcă, înșiră la nisce copilării, povestesc lucruri de tot seci; — ciudat lucru, s'au scremut munții șapte ani și au născut un șoa-rece, și acela orb, dar nu e mirare, căci orb e și nașul. — Nici n'am fi aflat de demn ai răspunde, dacă nu ne-ar provoca categorice, dar fiind provocați *nolens volens*, trebe să răspundem. Ne luăm deci voie cu permisiunea DVoastră ai face plăcerea răspundându-i la toate întrebările și documentându-i aserțiunile noastre prin alăturatele 6 atestate originale, pe cari ve rugăm a le publica**).

Am fi așteptat dela părintele administrator mai multă prudență și manieră estetică, decât ne întrepruptele repetări cu, — „voi“ și „vostru“, dar ce să-i faci asta-i este gramatica și stilistica mai bine făcea dacă și freca capul cu cenușă decât să caute pe autorii articl. nostru unde nu sunt, și să-și aducă aminte de porunca 9-a Dđeiască, căci greu au păcătuț.

Părinte administrator! đici că ne plângem asupra DTale; nu, pădască Dđeu — aceea n'am făcut-o, ci numai ți-am descris în cât-va faptele și purtarea, ca să fie cunoscute, și aceasta am făcut-o numai din interes pur și adevărat românesc; nu din invidie cum ți se pare dtale, căci nu te invidiem, Doamne ferește, dar te conpătimim, și am cređut că-ți vei cunoaște greșeala, dta însă te îndărătnicești și ne provoci să-ți spunem date; de aceia iatăle în ală-

turatele atestate; — đici că de unde ai fi dat, resp. împlinit promisiunile; noi știm foarte bine că nu le poți împlini și că cei păcăliți se pot re'ntoarce cu bani cu tot; așa s'ar putea întâmpla și așa ar și fi să fie, cu toate acestea, promisiuni le-ai făcut cu carul, pentru aceea și sunt inime slabe că te-au cređut. — Cum că se aleg de epitropi oameni de frunte din comună, este adevărat, dar nu este eschisă posibilitatea, ca adese-ori să se strecoare și, de a doua sau atreia mână oameni în epitropie, nu este eschisă nici acea posibilitate cum-că omul când s'a ales de epitrop au putut fi, și a întrunit toate condițiunile, au fost de frunte în comună, de onoare și materialminte în stare bună, dar mai târziu au decăduț, fie materialminte fie moralmente; și această împrejurare e togma a lui Ioan Lazar, căci, altcum nu și ar fi părăsit legea strămoșască, pentru singurul motiv, că n'au fost reale, căci trebuia să știe el, că n'au luat epitropia cu privilegiu ca, tot numai densusul să fie epitrop, despre promisiunile ce iai dat, vorbească atestatul alăturat și și afirmarea dtale, că deja l-ai constituit de curatore, prin urmare nu pe partea noastră este scornitură malițioasă ci pe a dtale. Aceasta o constată mai bine și destul de lămurit atestatul lui Ilie Cărăbaș.

Ceea ce privește pre Ilie Leza cumcă: a fost primariu, este adevărat; dar dacă a și meritat, vorbește din destul împregiurarea suspendării sale din acel oficiu și încă cum a fost suspendat; cumcă ar fi jertfit la biserica gr. ort. 600 fl., asta nu o scim și nici o credem, pentru-că nu e cređibil, ceea ce scim este, că și astăzi datorează bisericii gr. or. cu vre-o 50 fl., asta stă, obligațiunea vorbește; ba! a mai jertfit, dacă și aceea e jertfă, adecă pre cale execuțională.

Đici mai departe cinstite părinte! cum-că cutare și cutarele sunt oamenii cei mai de frunte, firesce în comuna dvoastră bisericească; nu contestăm aceea și nici am contestat v'odată, căci pentru dvoastră și poporul de care dispuneți dvoastre și sunt aceia cei mai de frunte, asta e non disputabile; și aici dispăre greutatea, pe carea ți bazezi dta valoarea cu atâta tărie. Cum-că preotul gr. or. în anul trecut prin o predică ar fi oprit pe credincioșii sei, ca să nu participe la balul ce s'a arangiat în favoarea bisericii gr. cath. și că ar fi blăstămat creștariul, care l'ar da cine-va în favoarea acelei biserici, este un mare neadevăr. Nu e așa părinte, ci eată cum s'au petrecut; dar cum ne adu-

cem bine aminte, acel preot gr. or. a đis cam următoarele: I. Cres. comitetul nostru parochial a otărît să aranjeze în acest carnaval un bal în favoarea santei noastre biserici; aducându-ve aceasta la cunoscință ve fac atenți, sciind că timpurile sunt grele omul nu poate contribui la multe petreceri, așa am cređut de datorința mea ca păstorul dvoastre să ve previn ca să nu spesați banii pe la alte petreceri, ci să-i păstrați pentru balul bisericii noastre, cu atât mai vĕrtos, căci faceți două bune de odată, v'ați și petrecut și ați și ajutat s. biserica; unde e aici bazaconia de carea te-ai apucat? firesce după simțul și inima dtale judeci și pre alții, — după noi este corectă procederea celui preot, căci i-a fost datorința.

Despre cele 12 familii imagineare, ce đici că ar fi trecut la unire în decursul acestui an, ne permitem a-ți reflecta că nu e tocmai așa, negreșit că așa ți-ar conveni din punct de vedere național-românesc?! dar lasă-ți bucuria! căci numai 6 capete de familii s'au insinuat și și aceea încă nu sunt toți legal trecuți, soțiile și pruncii tuturor sunt tot greco-orientali și nici că-ți vei ajunge scopul cu toată verbuncarea. „Vai vouă povățuitori orbi, cari điceți: că cel ce se va jura pe biserica, nimica nu este; ear cel ce se va jura pe aurul bisericii vinovat este, nebuni și orbi! ce este mai mare aurul, sau biserica, carea sântesce pe aur?“

(Va urma.)

Încercări de înșelăciune se fac foarte adese la adresa publicului cumpărător la mărfuri, cari prin calitățile lor escelente au ajuns la o mare popularitate. Astfel în timpul mai recent s'au ivit diferite pilule, cari se amână de minune și sunt tocmai așa pachetate, ca cele singur adevărate și în conturbațiuni de mistuire foarte folositoare pilulele de Svițera ale lui R. Brandt; falsificatele aceste tind a seduce prin ieftinătate și alte de felul acesta. De aceea trebuie să fim cu deosebită băgare de samă, când cu cumpărarea pilulelor de Svițera ale apotecariului Brandt și să controlăm serios, că oare eticheta într'adevăr este o cruce albă pe câmp roșu, și că oare e provăduță cu iscălitura R. Brandt.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 August n. 1885.

	Viena B-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Galbin	5.91	5.90
Napoleon	9.90	9.93
100 marce nemțești	61.30	61.45
London (pe poliță de trei luni)	124.85	125.40

Nr 757. [1107] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Șura mare se deschide concurs cu termin până la 30 August a. c.

Emolumentele sunt 200 fl. din repartitie, incassabili în două rate semestrale anticipative; apoi quartir liber în edificiul scoalei și lemnele de foc necesarii.

Petițiunile concursuali, instruite conform legilor în vigoare sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiiu.

Sibiiu, 2 August, 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului, în conțelegere cu comitetul parochial.

La autorisarea dlui protopresbiter.

Georgiu Bobeș,
substitut prot.

Nr. 520. [1108] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului „Agnitei“, se escrie concurs cu termin până în 31 August st. v. 1885.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl și dela 150 familii câte un prânz de bucate a 40 cr. 60 fl., cu totul 210 fl., și quartir liber în odăile scoalei.

2. Alțina, doue stațiuni una cu salariu de 200 fl., a doua cu 150 fl, quartir și lemne.

3. Ighisdorf, cu salariu de 200 fl. dela popor, quartir și lemne de foc, având respectivul a purta și servițiul cantoral anul întreg, fără altă remunerațiune.

4. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl. dela comună, quartir și lemne.

5. Bârghiș, cu salariu anual de 200 fl, quartir în odăile scoalei și lemnele de foc.

6. Verd, cu salariu de 150 fl. din fondul bisericii și dela popor, quartir și lemne de foc.

7. Agnita, cu salariu de 200 fl. dela comună și dela popor.

8. Merghindeal, cu salariu de 150 fl. în bani și bucate, lângă care dela fie care familie un prânz de bucate, quartir și lemne de foc.

9. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericii și dela popor, quartir și lemne.

10. Prostea, cu salariu de 150 fl. în bani și bucate, precum și din grădina scoalei pământ arătoriu de un juger, quartir și lemne.

11. Iacobeni, cu salariu de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

12. Nouștat, cu salariu 150 fl. dela popor, quartir și lemne.

13. Hundrubechiu, cu salariu de 150 fl. dela popor, quartir și lemne.

14. Boholț, cu salariu anual 200 fl. din alodiu și dela popor.

15. Cincșor, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne.

16. Săsăuș, cu salariu 250 fl. dela comună, și dela popor, lemne și quartir.

17. Ilimbav, cu salariu 200 fl. dela comună și dela popor, lemne și quartir.

18. Marpod, cu salariu 150 fl. din fondul bisericii și dela popor quartir și lemne.

19. Fofeldea, două stațiuni cu salariu, una de 200 fl. și a doua cu 150 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne.

20. Tichindeal, cu salariu de 150 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre un post din stațiunile acestea, au ași asterne

suplicile instruite în consonanță cu legile existente subscrisului până la terminul sus atins.

Nocrichiu în 26 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Agnitei.

G. Maier,
adm. prot.

Ad Nr. 287. [1109] 1—3

CONCURS.

Se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele confesionale gr. or. din protopresbiteratul Solnocului în următoarele parochii.

1. Ungureni, cu salariu anual 200 fl.

2. Cupșeni, cu salariu anual 200 fl.

3. Libotin, cu salariu anual 200 fl.

4. Rogoz, cu salariu anual 200 fl.

5. Poiana - porcului, cu salariu anual 200 fl.

6. Văleni, cu salariu anual 150 fl.

7. Peteritea, cu salariu anual 150 fl.

8. Borcut, cu salariu anual 150 fl.

9. Ineu, cu salariu anual 150 fl.

10. Dobric cu Dobriținaș, cu salariu anual 150 fl.

11. Rohia, cu salariu anual 150 fl.

12. Stoiceni, cu salariu anual 150 fl.

13. Mașca, cu salariu anual 100 fl.

Reflectanții au a-și înainta concursese instruite în regulă până la 18 Septembrie a. c. st. v. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Solnocului prin posta ultimă Magyar Lapos.

Cupșeni în 27 Iuliu 1885.

Samuil Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 507. [1101] 1—3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. orientale române din comunele mai jos însemnate, în protopresbiteratul Târnavei inferioare se prolongesce concursul publicat în Nrii Telegr. Roman: 60, 61, 62, 64 și 66 cu termin până la 10 Septembrie a. c. st. v.

1. Botez, cu salariu de 100 fl. v. a., și quartir.

2. Chesler, cu salariu de 150 fl. v. a. quartir și lemne.

3. Crăciunel, cu salariu de 50 fl. v. a., quartir și lemne.

4. Fărău, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne de foc.

5. Herepea-magiară, cu salariu de 77 fl. 50 cr., quartir și lemne.

6. Heria, cu salariu de 218 fl. v. a. quartir și lemne.

7. Blășel, cu salariu de 175 fl. quartir și lemne.

8. Boian, cu salariu de 300 fl. v. a., quartir și lemne.

9. Cerghidul mare, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

10. Chincis, cu salariu de 110 fl. v. a., quartir și lemne.

11. Sălcud, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-una din acestea stațiuni, au a-și așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral, până la terminul mai sus indicat.

Cetatea-de-baltă, la 29 Iulie 1885. În conțelegere cu comitetele parochiali respective.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Târnavei inferioare.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 525

[1099] 2—3

CONCURS.

Un stipendiu de 200 fl. v. a., este de conferit pentru tineri sodali născuți pe teritoriul fostului ținut săsesc și în prima linie pentru cei născuți în foastele scaune ale Mercurei și a Nocrichului, sau în comunele învecinate, — dela cari se cere ca să aibă o pregătire dacă se poate de 4 clase gimnasiale, sau reale, sau de o scoală capitală completă, și cari să ii cercetat și absolvat în tot cazul una dintre scoalele de industrie, întemeiate de universitatea săsească cu bun succes, obligându-se de a petrece un an în streinătate, adecă afară de Austro-Ungaria, cu scop de a se perfecționa pe cale teoretică și practică în specialitatea lor.

Condițiunile concursuale afară de cele espuse mai sunt:

a) așternerea atestatelor scolare cu calculi buni.

b) un atestat oficios despre starea materială a concurentului.

Stipendiul se va solvi de jumătate, îndată după obținerea lui, ear cealaltă jumătate după 6 luni.

Tinărul stipendiat va fi dator cu prilejul petutului seu pentru a doua jumătate a stipendiului, să alături: testimoniile de muncă agonisite, precum și o scurtă dare de seamă despre modul cum a întrebunțat timpul, despre locurile unde a lucrat și despre esperiințele industriale făcute.

O astfel de dare de seamă se cere dela densus și când cu reîntoarcerea sa în patrie.

Cererile concursuale instruite conform cerințelor, au să se aștearnă aci până în 10 Septembrie a. c. st. n.

Sibiin, în 8 August 1885.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 263.

[1105] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din comunele protopresbiteratului Sebeșului mai jos numite, se escrie concurs cu termin până la 30 August 1885.

1. Săscior, cu leafă anuală de 300 fl., cuartir și lemne pentru foc.

2. Cioara, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

3. Daia, cu salariu anual de 200 fl., ce se va răspunde în patru rate, cuartir, un stânjin de lemne și altă soartă din pădurea comunei.

Doritorii de a ocupa vre una din menționatele stațiuni și vor subșterne suplicile instruite amăsurat legilor în vigoare, precum și cu documente despre desteritatea în cântările și tipicul bisericeii subsemnatului oficiu protop. până la terminul supraindicat.

Sebeș în 1 August 1885.

Oficiul protopresbiterat gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu
prot.

Nr. 444.

[1106] 1—3

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu de 62 fl. v. a., din partea preoțimeii și învățătorilor gr. or. din tractul protopresbiterat al Lupșei, unui ascultătoriu de cursul preparandial în „Seminariul Andreian,” se escrie concurs cu terminul 31 August 1885 v., până când petenții au să-și aștearnă petițiunile instruite cu următoarele documente:

a) atestat de botez; b) atestat scolastic că au absolvat 4 clase gimnasiale sau reale, cu calcul general indestulitoriu; c) adeverință de pauperitate dela antistia comunală și vidi-mată de parochul locului; d) o de-

chiarățiune subscrisă de petent și de părinții acestuia (tutore), ca după absolvarea cursului va servi la una din scoalele acestui tract, cel puțin 5 ani ca învățătoriu.

Esecționalminte pot concura și tineri gimnasiști cari nu au 4 clase, însă se vor deobliga ca după terminarea clasei a 4-a vor intra la cursul preparandial satisfăcând condițiunile de sub d.)

Petițiunile astfel instruite să se trimită Prea onoratului oficiu protopresbiterat al Lupșei în Ofenbaia.

Ofenbaia în 25 Iulie 1885.

Pentru comitet.

Ioan Danciu, **George Cimoca,**
president. notariu.

Nr. 552.

[1103] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la scoala română gr. or. în comuna Restosnea se escrie concurs cu termin până la 30 August a. c. st. vechiu.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, în bani 100 fl. v. a. din repartitie de pe popor, și lemnele trebuincioase.

Petenții se îndatorează a subșterne suplicile lor concursuali, instruite după legile vigente, subscrisului, posta ultimă Maros-Vecs.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel, 31 Iuliu, 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

La Nr. 251.

[1104] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la scoala confesională populară română gr. or. în comuna Căleanu în protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termin de 30 zile, dela prima publicare.

Salariul împreunat cu această stațiune este 150 fl. în bani gata și 30 merțe (litre) de cucuruz sau grâu, — banii se vor solvi în trei rate decursive în părți egale în decursul anului scolastic; eară bucatele în lunele de earnă, când se va pofti.

Doritorii a ocupa această stațiune, sunt poftiți a-și așterne suplicile sale instruite conform legei — subscrisului, până la terminul indicat; apoi în terminul acesta au a se presenta și la fața locului, a face cunoscință cu comitetul parochial și respective cu poporul.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Cluș, 1 August, 1885.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 351.

[1100] 1—3

Prolungire de concurs.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie de clasa a III-a din Hurez, protopresbiteratul Făgărașului, se escrie concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fiecare familie câte una și de lucru cu palma, computeate dau un venit de 228 fl. v. a.

Doritorii de a compete la această parocihe au a-și așterne suplicile lor în terminul mai sus arătat, instruite conform statutului organic, subscrisului oficiu protopresbiterat.

Făgăraș, 1 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Nr. 170.

[1102] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante ambele posturi de învățători la scoala noastră confesională română din Drăguș, protopresbiteratul Avrigului, prin aceasta se escrie concurs pentru întregirea lor.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru învățătorii primariu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir natural și lemne de foc;

Pentru învățătorii secundariu salariu anual 100 fl. v. a., cuartir și lemnele trebuincioase; salariile se plătesc în rate lunari decursive din casa alodială.

Învățătorii care va propune la copii pomăritul și legumăritul are jumătate din folosința grădinei scolare.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au ași așterne cererile concursuali instruite conform prescrișelor în vigoare la oficiul protopresbiterat gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la 30 August a. c. st. v.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Avrigului.

Avrig, 26 Iuliu 1885.

Ioan Cădea
adm ppresb.

Nr. 110

[1087] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a treia Arpașul superior, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs conform ordinațiunei Preavenabilului Consistoriu archidieceșan dăto 28 Maiu 1885 Nr. 2201 B. cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

a) Fănaș și două cimitere de 3 jugere.

b) Dela 350 familii câte o și de lucru parte cu palmele, parte cu carul.

c) Venitul stolaru regulat în sinodul parochial din 7 Iuliu, 1885; cari to ate computeate în bani dau suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochia au a și subșterne cererile concursuali instruite conform prescrișelor statutului organic și regulamentului pentru parochii din 1878 la oficiul protopresbiterat greco-oriental al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la terminul susindicat.

Avrig, 18 Iuliu 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterat greco-oriental al Avrigului.

Ioan Cădea,
admin. ppresbiterat.

Nr. 4848 pol. 1885.

[1110] 1—1

Publicațiune.

Magistratul jos însemnat aduce la cunoscință publică, că **esarândarea pășunilor iernatice pentru oi de pe hotarul Sighișoarei** pe anul 1885/86 se va face prin licitațiune cu oferte în scris sigilate, — **la 21 Septembrie a. c. st. n. la 12 oare a. m.,** în cancelaria magistratului din loc.

Ofertele, provădute cu un vadiu de 100 fl., — cari mai trebuie să conțină și notița, că oferentul cunoaște condițiunile licitaționale și că se supune fără nici o rezervă acestor condițiuni, — sunt de a se așterne până la terminul susindicat primariului magistratului.

Detaiurile în privința condițiunilor de licitațiune se pot afla la oficiul de mai jos în oarele oficioase obicinuite.

Sighișoara, 15 August 1885.

Magistratul orășănesc.

Sz 137 végreh. 1885.

[1111] 1—1

Árverési hirdetmény.

Alóírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a Hosszuaszoí kir. járásbírósnáknak 1885 évi 653. polg. számu végrehajtást elrendelő és a Hosszuaszoí kir. járásbírósnáknak 1885 évi 653. polg. számu kiküldő végzése folytán N. Szebeni Albina hitelintézet végrehajtató részére Mikesszázi Neágoi Sándor végrehajtást szenvedő ellen 160 frt. o. é. tőke s járulékaí iránt kielégítésképen bíróilag le foglalt és 420 frtra becsült ingóságokra a Hosszuaszoí kir. járásbírósnáknak 1885. évi 755. polg. számu végzésével 160 frt. tőke, ennek 1879. évi September hó 20 ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj s eddig összesen 47 frt 65 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésére a 755 sz. számu végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltak s felülfoglaltak javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Mikesszázi végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1885. évi August hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzték, a mikor a bíróilag lefoglalt tárgyak 4. darab 3. 5. 6. és 7 éves bival, legtöbbet igérőnek, az idézett t. cz. 108 §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adadni. Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvcz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alóírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni taroznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Hosszuaszoí 1885-ik évi August hó 18 napján.

Reinerth János,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 96 1884 bir. végreh.

[1112] 1—1

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szeredahelyi tekintetes kir. járásbírósnak 1885 évi 918 sz. a. kelt végzése folytán Mutiu Iuon és tarsai ellen „Albina” hitelintézet részére 230 frt. követelés behajtása végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróilag lefoglalt és 650 frtra becsült lovak tehének és szerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis Nagyudoson leendő eszközzésére határidőül 1885-ik év Augustus hó 31-ik napjának délelőtti 9-ik órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdekllett ingóságok emez árverésen a polg. ik. rdt. 107 §-sa szerint, szükség esetében becsáron alól is eladadni fognak.

Kelt Szerdahelytt 1885-ik évi Augustus hó 20 napján.

Maniu Visantiu,
bir. végrehajtó.

„Ardeleana”

institut de credit și economii, societate pe acții în Orăștie (Szászváros).

Face următoarele operațiuni:

- acoardă împrumuturi pe **cambii**;
- acoardă împrumuturi pe **hipotecă**;
- acoardă împrumuturi pe **efecte**;
- acoardă împrumuturi pe **obligațiuni cu cavenți.**

Primesc **depuneri** de bani spre fructificare pe lângă denunțare în termine scurte cu 5 1/3 % — și fără denunțare, replătibile îndată la cerere cu 5 % interese la an; — plătind tot-de-odată institutul **întreaga contribuțiune dela interese.**

Depunerile trimise prin post, pre lângă comunicarea adresei deponentului, se resoalvă tot-deauna cu reîntoarcerea postei; asemenea se pot efeptui prin postă denunțări și ridicări de capitale.

Orăștie în August 1885.

[1113] 1

Diracțiunea.